

Nr 177

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förhöjd ersättning till före detta rådmännen i Västervik Helge Teodor Anderson och Sven Viktor Schierbeck; given Stockholms slott den 14 oktober 1960.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

Herman Kling

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 14 oktober 1960.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON, AF GEIJERSTAM, NORDLANDER.

Efter gemensam beredning med chefen för civildepartementet anför chefen för justitiedepartementet, statsrådet Kling.

I propositionen nr 116 till 1957 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t, på hemställan av dåvarande chefen för justitiedepartementet, riksdagen att till rådmännen i Västervik Helge Teodor Anderson och Sven Viktor Schierbeck från och med den dag, då föreskrift om stadens förenande i judiciellt avseende med Tjusts domsaga trädde i kraft, från allmänna indragningstaten

skulle utbetalas årlig ersättning, till Anderson med 2 206 kronor 60 öre och till Schierbeck med 1 420 kronor.

Riksdagen biföll Kungl. Maj:ts förslag (rskr. 1957: 238).

Sedermera har Kungl. Maj:t den 29 oktober 1959 förordnat, att staden Västervik från och med den 1 januari 1960 skulle i judiciellt hänseende förenas med Tjuströms domsaga.

Nyssnämnda ersättningar var beräknade på grundval av de fasta löner jämte kristillägg samt på vissa sportler som under 5-årsperioden 1948—1952 utgått till de båda rådmännen. För Anderson skulle sålunda ersättningen motsvara mistad lön — 1 327 kronor — och mistade sportler (två femtedelar av auktionsprovision samt lösen för auktionskammarens protokoll), vilka genomsnittligt under åren 1948—1952 uppgått till 879 kronor 60 öre. Schierbecks ersättning skulle avse dels mistad lön 1 131 kronor, dels ock mistade sportler (en femtedel av auktionsprovisionen) 289 kronor.

I skrivelse den 10 februari 1960 har Anderson, under åberopande av att hans sportelinkomster under senare år varit väsentligt högre än det genomsnittliga belopp för åren 1948—1952 på vilka den beslutade ersättningen beräknats, hemställt att Kungl. Maj:t ville fastställa den årliga ersättningen till i första hand beloppet av hans inkomst under år 1959 eller tillhoppa 3 827 kronor och i andra hand till genomsnittet av hans inkomster under åren 1953—1959 eller 3 560 kronor.

Sedermera har Schierbeck i skrivelse den 22 september 1960 likaledes hemställt om förbättrad ersättning.

Yttranden i ärendet har avgivits av Göta hovrätt och statskontoret.

Statskontoret vill — med hänsyn till den avsevärda tid, som förflutit mellan utgången av den period, varpå den årliga ersättningen grundats och tidpunkten för landsrättsförläggningens ikraftträdande samt med beaktande av de förändringar, som under samma tid inträtt i fråga om sportelinkomsternas storlek — icke motsätta sig en omprövning av de utgående ersättningsarna. Ämbetsverket finner det sålunda skäligt, att ersättningsarna för mistade sportler baseras på inkomster erhållna efter år 1952. Statskontoret har emellertid under hand inhämtat, att auktionskammarens lokal måste utrymmas omkring den 1 juli 1958 på grund av att en ny fastighet skulle uppföras å tomten, att staden icke kunnat till rimlig kostnad anskaffa ny lokal, att staden till följd härav i samråd med magistratens ledamöter avstått från sitt privilegium att hålla auktioner inom stadsområdet samt att rådmännen erhållit ersättning av staden för mistade sportler för tiden från och med den 1 juli 1958 till och med den 31 december 1959. Statskontoret anser icke i förevarande sammanhang hänsyn böra tagas till den av staden beviljade gottgörelsen i samband med upphörande av auktionsprivilegiet utan att ersättningen bör fastställas med utgångspunkt från genomsnittet av inkomsterna under åren 1953—1957. På grundval av den av statskontoret i ärendet verkställda utredningen kan den genomsnittliga årliga sportelinkomsten beräknas för Anderson och Schierbeck till 1 760 kronor 27 öre,

respektive 659 kronor 84 öre. Den sammanlagda årliga ersättningen skulle vid angivna förhållanden bestämmas att utgå med $(1\ 327 + 1\ 760 : 27 =)$ 3 087 kronor 27 öre, respektive $(1\ 131 + 659 : 84) = 1\ 790$ kronor 84 öre.

Hovrätten har anslutit sig till vad statskontoret anfört.

Departementschefen

Med hänsyn till den tid som förflutit mellan utgången av den period varpå de till Anderson och Schierbeck fastställda ersättningarna grundats och tidpunkten då staden Västervik i judiciellt hänseende förenats med Tjusts domsaga finner jag skäligen att de fastställda ersättningsbeloppen omprövas. Jag ansluter mig därvid till vad statskontoret anfört och föreslagit.

Under åberopande av det anförda hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att med ändring av sitt förutnämnda år 1957 fattade beslut medgiva, att till före detta rådmännen i Västervik Helge Teodor Anderson och Sven Viktor Schierbeck må, räknat från och med den 1 januari 1960 under deras återstående livstid, från allmänna indragningsstaten utbetalas årlig ersättning, till Anderson med 3 096 kronor och till Schierbeck med 1 800 kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten samt förordnar att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

T. Johansson